

कृषीवलच्या
वाचकाना आवाहन

अलिबाग थेली श्री कल्पी जैन खन

चौरेटेबल रस्त्यावर वर्तीने अंतरामासाठी एक अभिनव योजना आवाही आहे. जिल्हारुण्यालयात दाखल असलेल्या रुणांच्या एका नातेवाईकाला जेवानाची सोय करण्यात आली आहे. या योजनेत दरवर्षी विमान १०/१० लोक जेवा असतात. या जेवानाचा खर्च प्रतीक्षा ३००० असून ही देण्यांनी देण्याच्याच फोटो कृषीवलांच्या छापात जाईल. तरी जातीत जासूत लोकांनी अंतराम येवेचा लाभ घेऊन या सामाजिक उपक्रमात सहभागी व्हावी असे आवाहन कृषीवल करीत आहे.

संपर्क - ०४५५३२५६७८

(बीमान राठोड)

१२२६०५५१५५ (अमित शहानंद)

- मुख्य संपादक, कृषीवल

बुध्या विडुल
पाटील, वाचिवलस,
धैर्यापाडा,
अलिबाग

५३ केंद्रांवर आज होणार मतदान

■ कर्मचारी मतदान यंत्र घेऊन रवाना

। आगरदांडा । वार्ताही ।

मुरुड तालुक्यातील काशिद एकदरा, आगरदांडा, राजपूरी, शिंगे, विहू, नांदगाव, पोईर, मांडला, साळाव, बोली, मिठेबार, चोराडे, वरकेतलेखार या १५ ग्रामपंचायतीसाठी रेविवारी मतदान होणार आहे. १४५ सदस्यपदाकरिता आणि १३ संसर्चं पदाकरीता उमेदवार आपले नेशिव आजमावत आहेत. ५१ केंद्रावर मतदान यंत्र शनिवारी रवाना करण्यात आले.

या कलावायी कोणताही अनुचित प्रकार घडून नव्ये यासाठी काढायी तालुक्यात चोख बदेवस्त वेनारा काढायी तालुक्यात आला आहे.

मुरुड दबावर हॉलमध्ये शनिवारी सकाठी केंद्रायश्य, मतदान अधिकारी व कर्मचारी यांना निवडून निर्णय अधिकारी तथा तहसीलदार रोहन शिंदे यांनी मतदान यंत्र आणि मतदान प्रक्रियेबाबत महिनी दिली. यावेळी मतदान प्रक्रियेसाठी ८ टेलेवरल कंटेनर युनिट व बैलेट युनिट व अन्य सहित्यचे वारात करण्यात आले. यावेळी मतदान यंत्रांची तापायी करण्यात आली.

केंद्रायश्य, मतदान अधिकारी, कर्मचारी, केंद्रायश्य, मतदान अधिकारी व कर्मचारी यांना निवडून निर्णय

ग्रामपंचायतीमध्ये ३३ हजार १४२ मतदाते मतदान करणार आहेत. या निवडून निकीकरिता १४५ सदस्यपदाकरिता व १३ थेट संसर्चं निवडून देण्याकरिता प्रत्येक ग्रामपंचायतीमध्यी मतदाते आपले मत देणार आहेत. १५ ग्रामपंचायत यांकी विहू व मिठेबार येथील थेट संसर्चं निवडून आलेले आहेत, तरी सुद्धा येथे ग्रामपंचायत सदस्य निवडून देण्याकरिता मतदान प्रक्रिया संपर्क होणार आहे.

आणि पोलिस हे मतदान केंद्रांकडे एस्टी बसमध्ये रवाना झाले.

नगरपंचायत, नगरपरिषद कर्मचाऱ्यांचे उपोषण मागे

मागण्या मान्य झाल्याने घेतला निर्णय

। पनवेल । वार्ताही ।

नगर परिकास सचिव यांच्याबोवर सकारात्मक चर्चा झाल्याने संतोष पवार, अनिल जाधव यांचे बेंद्रुत उपोषण शनिवारी मागे घेण्यात आले. महाराष्ट्र राजायीतील नगरपंचायत नगरपरिषद कर्मचारी व संघर्ष कर्मचारी संघर्ष समितीने कर्मचाऱ्यांच्या विविध मागण्याबाबत बेलापूर येथे गेल्या पाच दिवसांपासून अंदोलन सुरु केले होते.

उपोषणाच्या तिसऱ्या दिवशी आयुक्त तथा संचालक मनोज रानडे यांनी चर्चेसाठी आंदोलकांना बोलवले होते. काही मागण्या या राज्यस्तरावर असल्याने यावाबत यांचेप्रत शासन चर्चा करत नाही, तोपर्यंत उपोषण मागे घेतले जाणार नाही अशी भूमिका संतोष पवार, अनिल जाधव यांनी संघर्ष समितीच्या वर्तीने घेतली होती.

शासनातके वरिष्ठ प्रमुख नियुक्त केले असून महाराष्ट्रातील सर्व ग्रामपंचायतींना विविध कर्मचाऱ्यांच्या विविध मागण्याबाबत बेलापूर येथे गेल्या पाच दिवसांपासून अंदोलन सुरु केले होते.

शासनातके वरिष्ठ प्रमुख नियुक्त केले असून महाराष्ट्रातील सर्व ग्रामपंचायतींना विविध मागण्याबाबत बेलापूर येथे गेल्या पाच दिवसांपासून अंदोलन सुरु केले होते.

शासनातके वरिष्ठ प्रमुख नियुक्त केले असून महाराष्ट्रातील सर्व ग्रामपंचायतींना विविध मागण्याबाबत बेलापूर येथे गेल्या पाच दिवसांपासून अंदोलन सुरु केले होते.

सेवेत कायम केले आहे. याच नियमाचा आधार देऊन वर्ग ३ आणि वर्ग ४ मधील उच्च शिक्षित कर्मचाऱ्यांना पदोन्नती देण्याबाबतचा निर्णय यावेळी येण्यात आला.

स्वच्छता निर्माणक यांच्याचे वारात करण्यात आले. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गिरिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. त्याचे वारात अंगठी समावेशन करण्याचा प्रसन्न गिरिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गि�रिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गिरिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गिरिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत. याचाचे वारात यांची समावेशन करण्याचा प्रसन्न गिरिले आहे. त्यामुळे जे कर्मचारी ग्रामपंचायतमध्ये कायम होत, अशा सफाई कर्मचाऱ्यासह सर्वच कर्मचाऱ्यांची तात्पुरी पदे निमिण करून त्याचे समावेशन करण्याबाबत तातडीने कर्मचारी कायम आहेत

“असं म्हटलं जातं की, गाझा
हे जगातलं सर्वात मोठं खुलं
तुरुंग आहे. जवळजवळ सगळ्या
सरहदीचं पोलिसीकरण किंवा
लष्करीकरण इसायल सरकारने
केलेलं आहे. लोकांचं येण-जाणं हे
इसायल सरकारच्या देखरेखीखाली
घडतं.”“जेरूसलेम पोस्टने एक रोचक
बाब मांडण्याचा प्रयत्न केला आहे,
ती म्हणजे २०२३ हे १९४३ साली
झालेलं ‘वॉर्सा घेट्टो अपरायजिंग’ असं
ज्याला म्हटलं जातं, ज्याचं ज्युर्झश
इतिहासात एक महत्वाचं स्थान आहे,
त्याची ही पुनरावृती आहे. फरक
इतकाच की तिथे अत्याचार करणारे
नाझी सत्तास्थानी होते, इथे इसायली
आहेत.”

७ आक्तोबर २०२३... एक असा दिवस की, जो इसायलत्चा इतिहासामध्ये बच्याच काळासाठी आठवणीत राहणार आहे. या दिवशी घडलं तसं १५ मे १९४८ रोजी इसायल स्थित्वात आल्यापासून आजतागायत कधीही टलं नव्हत. इसायलचं जे भूक्षेत्र मानलं जातं, वर इसायली नागरिकांना एवढ्या मोठ्या आगावर पहिल्यांदा चृत्युला - नव्हे करतलीला मोरं जावं लागलं. या घटनेवर जगामध्ये वेगऱ्या स्वरूपाच्या क्रिया-प्रतिक्रिया उमटत हेत. विशेषत: पाच्चिमात्य माध्यमांमध्ये नेहम माणे एक साफ कृष्णधबल चित्र उमटलेलं दिसतं आत, पैलेस्ट्रिनियन्स हे या संपूर्ण घटनाक्रमात काळी जू आहेत, चुकीचे आहेत, दुसऱ्या बाजूला इसायल हे, जी या घटनाक्रमातली उजळ बाजू आहे, बरोबर पण पीडित बाजू आहे.

माठोरळ्या गाड्या
त्यातून ये जा करू शकतात. ओलीस
ठेवलेले बंधक इथे आहेत. आज तरी हमस ॲस संगत
आहे की, इसायलच्या तुरंगामध्ये असणाऱ्या ५ ते ७ हजार
पैलेस्ट्रीना सोडवण्यासाठी हे बंधक त्यांनी ताब्यात घेतले
आहेत. हमस ही संघटना १९८०च्या दशकात स्थापन
झाली आहे. त्यावेळी पहिला स्वातंत्र्यलढा, ज्याला इंतिफादा
ॲस म्हणतात, तो मुरु झाला त्यावेळेला इसायलच्या
तुरंगात असलेल्या उजव्या, कट्टर धार्मिक कार्यकर्त्याच्या
नजरेत त्यावेळची पैलेस्ट्राईन लिबरेशन ऑर्गनायझेशन (पी.
एल.ओ.) ही एतद्वेशीय नसलेली, पश्चिमी विचारांची,
धर्मनिरपेक्ष आणि पश्चिमी जगाला धार्जिणी संघटना होती.
पी.एल.ओ.ला विरोध करणारे जे हे तरुण होते त्यांनी हमस
स्थापन केली. हमसचे इंग्रजीतले नाव इस्लामिक रेजिस्ट्र्स
फ्रंट. तिच्या अरबी नावाच्या आद्याक्षरांचे रूप हमस ॲसे
आहे. हमसचे इजिप्तमध्यल्या ब्रदरहूशी, इख्वानुल मुस्लिम
नेशी जवळचे संबंध आहेत. इख्वानप्रमाणे तेही या गोंडीवर
विश्वास ठेवतात की, आपण सतेत आलो तर शरियतची
अंमलबजावणी करणे हे आपले परमर्कात्य आहे. इसायलने
या संघटनेला सुरुवातीच्या काळात प्रोत्साहन दिलं कारण
इसायलसाठी तेव्हा सर्वात मोठा विरोधक पी.एल.ओ. ही
संघटना होती. तिचा बंदेवस्त करणं गरजेच होत. पैलेस्ट्रीनमध्ये
दुही माजवण्यासाठी हमसची पाठारखण केली गेली. आज
स्थिती अशी आहे की, पी.एल.ओ. ही पूर्णपणे मोडीत
निघालेली संघटना आहे. विशेषत: १९९४मध्ये पी.एल.
ओ.ने इसायलबोरार जे करार केले त्यानंतर लोकांच्या नजरेत
ती पूणपणे इसायलधार्जिणी संस्था बनली आणि आपली
अधिमान्यता गमावून बसली. पैलेस्ट्राईनचे विधिमंडळ
म्हणजे पैलेस्ट्रीन नेशनल कौमिलची शेवटची निवडणूक
२००५मध्ये झाली होती आणि ती हमसने जिकलेली आहे.
तेव्हा हमसला जुजवी पण बहुमत मिळालं होतं. ती निवडणूक
पी.एल.ओ.च्या फेतेगटाने रद्द ठरवली होती. तेव्हापासून
आजतागायत अबु माझेन किंवा मेहमुद अब्बास पैलेस्ट्राईन
नेशनल कौमिलचे अध्यक्ष आहेत. जगातील विविध
आंतरराष्ट्रीय मंचांवर ते पैलेस्ट्राईनचे प्रतिनिधित्व करतात.
देणेच्या नागरिकांनुसार त्यांना महानभी वा अधिमान्यता

सरकारने गाझापटीतोल ज्यु. निवासां आहेत त्याच्यापका अनेकांना लष्करी कारवाई करून काढून टाकतं. तिथे ४ जुनी ज्यु प्रार्थनास्थळ (सिनेगांग) होती, त्यांचा बीमोड केला गेला व आपल्या नागरिकांसहित माघार घेटली. तेव्हापासून गाझापटीतीची हवाई सुरक्षा, समुद्र किनाऱ्याची सुरक्षा ही इसायल सरकारच्या ताब्यात आहे. तर स्थानिक प्रशासन हमस चालवतं, पण त्याला इसायलची मान्यता नाही. २३ लाख लोकांपैकी जवळपास ५० ते ६० टक्के लोकसंख्या २० वर्षांच्या खालची आहे. त्यांचा सर्वात मोठा रोजगार हा संयुक्त राष्ट्रसंघांच्या संस्थांच्या मदत कार्यक्रमातून निर्माण होतो. यु. एस. आर. डब्ल्यू. ए. (संयुक्त राष्ट्र संघाची मदत व कार्य संस्था) ही अशी संघटना आहे, जी पॅलेस्टाईनमधल्या १४ वर्षांचालील सर्व मुलांची देखभाल करते, त्यांना शिक्षण पुरवते, आरोग्याच्या सुविधा पुरवते. त्यानंतर मात्र तिची जबाबदारी संपते. मग जो तो, जेमेल त्या मागाने आपला उदरनिवांह करण्याचा प्रयत्न करतो. यातला मोठा भाग हा सिनईकडे होणाऱ्या वसूलूच्या देवावणेवाणीशी संबंधित होतो. असं म्हटलं जातं की, गाझा हे जगातलं सर्वात मोठं खुलं तुरुंग आहे. जवळजवळ सगळ्या सरहदींचं पोलिसीकरण किंवा लष्करीकरण इसायल सरकारने केलेलं आहे. लोकांचं येण-जाणं हे इसायल सरकारच्या देखेरखीखाली घडतं.

इसायलमध्ये एक जनप्रवाह अशा विचारांचा आहे की, ७ ऑक्टोबरला जे घडलं ते अचानक व धकादायक असलं तरी त्याला विद्यमान इसायली सरकार जबाबदार आहे. पंतप्रधान कार्यालयाला असं काही घडू शकतं हे माहीत असतानादेखील त्याने कसलाही बंदोबस्त केला नाही, आणि कदाचित दुर्घटना घटू दिली असं या लोकांना वारंत. ७ ऑक्टोबरनंतर ज्या राजकीय प्रतिक्रिया समोर आल्या त्यातून हे दिसून येतं.

इसायलच्या विरोधी पक्षांना आता एक संयुक्त राष्ट्रीय ऐक्याचं सरकार सर्तेत बसवायचं आहे. जे लोक कालपरवापर्यंत विरोधी बाकांवर बसले होते, नेत्यानाहू तुरुंगात जावेत अशी ज्यांची भूमिका होती, ते आता नेत्यानाहूच्या नेतृत्वाखालच्या सरकारमध्ये येण्यास तयार झाले आहेत. इतका प्रकार घडूनही असेही सरकारने बैंजमिन नेत्यानाहू यांची कृतल्याही

प ढ ती ची वा भलामण केलेली नाही. याचे एक कारण आहे. गेले जवलजवळ ६ ते ७ महिने इस्यायलमध्ये नागरिकांमध्ये तंत्राव, असंतोष होता. त्याच्यातली दुही रस्यावर दिसत होती. प्रभावशाली नागरिकांमध्यील एक मोठा गट सरकारच्या विरोधात होता. अनेक लाखरी अधिकारी असे कळवत होते की, जर सर्वोच्च न्यायालयासंबंधित कायदा केला गेला तर यानंतर सरकारच्या सांगण्यावरून लालकराला हस्तक्षेप करताना संकोच वाटणार आहे. ७ ऑक्टोबरनंतर परिस्थितीत असा बदल झाला आहे की, ही जी दुही, मतभेद होते, ते दिसेनासे झाले आहेत. कारण या दुहीचाच फायदा हमसने घेतला आहे आणि त्यामुळे आता तरी आपण एक आहोत हे दाखवण्याची अराज निर्माण झालेली आहे. रशियाची भूमिका कळीची ठरते आहे. रशियाच्या भीतीमुळेच संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या सुक्षम परिषदेत ७ ऑक्टोबरच्या घटनेच्या निषेधाचा तराव येऊक लालेला नाही. १९६७ला जे इस्यायल अस्तित्वात होतं तेच मुहुरा आणण्याचा प्रयत्न रशियाचा आहे. तिसरीकडे चीनचे संबंधही गुंतागुंतीचे आहेत. चीन सौदी अरेबिया व इराणम

य कुंजीर

जय कुंजीर

आम्हा ज्यूना दिलेली आहे. त्यामुळे ज्यू नसलेल्यांनी
इथे दुय्यम नागरिक म्हणून राहावे अशी त्यांची भूमिका
आहे. उलटपक्षी पैलेस्टिनींची अशी इच्छा आहे की,
आम्हाला स्वतंत्र राष्ट्र नको, पण पैलेस्टिनींना ज्यूच्या
बरोबरीने, समान नागरिक म्हणून वागणूक मिळाली
पाहिजे. यातून नवीन जे काही असित्वात येईल
ते एका वंशाचं, धर्माचं राष्ट्र असणार नाही. ७
ऑक्टोबरचा हल्ला हा यासाठीही घडला आहे.

पाश्चमी माध्यम्य, जसे को बोवासी, सोएनप्रमाणे यांची मांडणी पाहिली तर सैद यांनी १९६०मध्ये ओराएंटेलिझमची मांडणी केली ती अजूनही सार्थ ठरत असल्याचे आढळते. संपूर्ण विषयाचा असा स्वनाबंध करणं, की त्यात काही चेहरे आणि आवाजच गायब करून टाकणं. आज पॅलेस्ट्राईनच्या संदर्भात नसलेला चेहरा व ऐकू येत नसलेला आवाज पॅलेस्ट्रिनीचा आहे. अल ज़िश्या (अरेबिक) चा अपवाद वगळता बाकींच्या माध्यमांसाठी पॅलेस्ट्रिनीपूऱ्यु अस्तित्वातच नसतात. अल ज़िश्या मात्र ही दुसरी बाजूमोर आणण्याचा कायम प्रयत्न करत असते.

आताच्या क्षणी जवळपास साडेतीन लाखांची फौज स्थायलने गाझाच्या जमिनी सीमेलगत उभी केलेली आहे.

विचार याचा करताहेत की गाडा पट्टीत पूर्ण शिरकाव रुन हमसची स्थान, टिकाणं उद्घवस्त करण. याआधी नंचे दोन प्रयत्न करून झालेत पण त्या इसायली सुरक्षा लांवं हे कायमचं म्हणण राहिलेले आहे की, होय, हे शब्द आहे पण त्यात आपलीही मोठी हानी होऊ शकते. ती हानी नेसायला आपण तयार राहिलं पाहिजे. तशी तयारी नसेल र मग या प्रकाराची कारवाई टाळली पाहिजे. आजही त्याची भूमिका आहे. इसायलने लांबून कारवाई करावी, हवाई लले, ड्रोन, मिसाईल्स यांच्या माध्यमातून हल्ले करावे, मिनीवरील कारवाई टाळावी अशी त्याची भूमिका आहे. सायलमध्ये ज्या प्रकारां सरकार सध्या अस्तित्वात आहे आणि ज्या प्रकारचा उ ऑक्टोबरचा हल्ला हा अभूतपूर्व तोता त्या पासवृभूमीवर जिमिनीवरील युद्धाची बाटदेखील खेळाळू शकेल. आज पश्चिमी देश इसायलसोबत आहेत. ए अशी कारवाई सुरु झाल्याच्यानंतर ते तेचे राहतील यांसं सांगता येत नाही. कारण या कारवाईचा भीषण परिणाम इडामधील पॅलेस्ट्रिनोंना सहन करावा लागेल आणि त्याचा रिणाम या भगातील अरब राष्ट्रांवर होणार आहे. त्याची भूमिकादेखील महत्वाची ठरते. जोपर्यंत इसायलमध्ये जे घडलं याचा प्रभाव ठिकून आहे तोवर इसायल कारवाई करू करते. पण गाझामधील पॅलेस्ट्रिनोंची दुरावस्था होऊ लागली, त्याची सुरुवात झालीदेखील आहे, त्याची चित्र जगासमोर ऊ लागली की मग अरब राष्ट्रांना इसायलविरोधी भूमिका पावाचे लागेल. आणि मग पश्चिमी राष्ट्रांसमोरदेखील अधिक पेच निर्माण होतील.

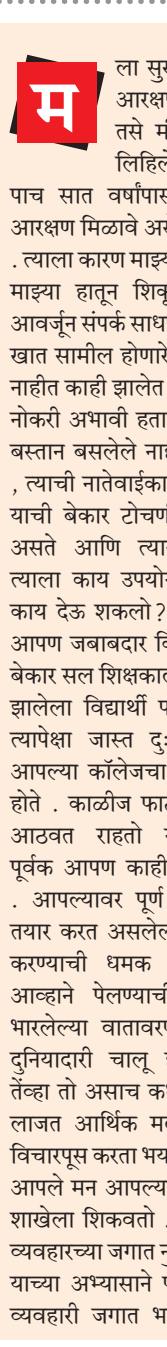
शेवटा, अशा प्रकारसचा युद्ध हा काणत्याच प्रकारच सचव सोडवत नाहीत. १९४८, १९५६, १९६७, १९८२ आणि नंतर २००२ ते २०२३ पर्यंतच्या काळात झालेल्या वेस्ट क व गांगापट्टीतील सातेक मोळ्या कारवाया या प्रत्येक यांनी हे दिसून आलेलं आहे की, इतर कुठल्याही अरब घ्याशी सकारातमक संबंध प्रस्थापित करून इस्यायल स्वतः यांती एक शांतता व सौहार्दपूर्ण शेजर मिळवू शकत नाही. याणण हे करताना पॅलेस्ट्रीनांचा प्रश्न मार्गी न लावता, नव्हे प्रासाठीच हे सारे घडत असते. इस्यायलचे शांततेचे सगळे यथन विफल आहेत कारण ते पॅलेस्ट्रीनांना त्यांचे न्यायपूर्ण क व नागारिकत्व देऊ इच्छित नाहीत. प्रचंड शस्त्रसज्जता असलेलं इस्यायल एवढं दुसं राष्ट्र जगाच्या पाठीवर नाही. अवॅल ६० लाख लोकसंख्या असलेलं इस्यायल. या देशासाठी अमेरिका वर्षाला २ अब्ज डॉलर्सची लष्करी मदत देत असते. आणि तरीही ७ ऑक्टोबरला जे घडलं ते कुणाला थांबवता गालेलं नाही. कुठलेही प्रश्न हिंसेच्या मागांनी सुट नाहीत, हे दादाचित निर्विवाद सत्य आहे. इस्यायल मात्र अजूनही हिंसक मार्गाचाज शोध घेत बसलं आवे. (माझार)

प्राप्तिकरण का प्रकार जॉड़ी। (गुरु) .....

८०

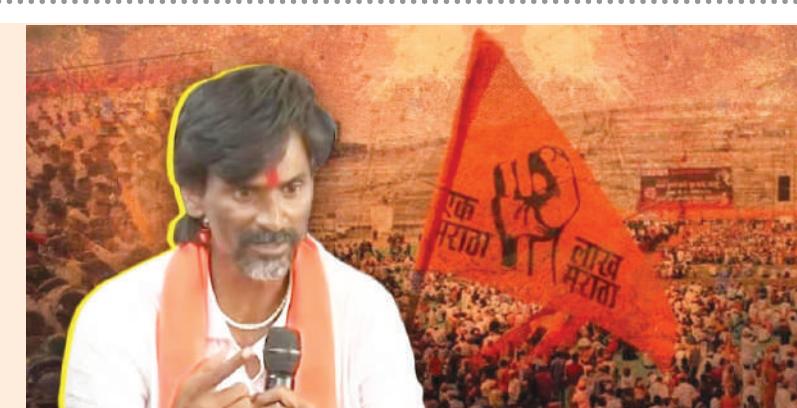
लिहिले
पाच सात वर्षांपासून
आरक्षण मिळावे असे.
त्याला कारण माझ्या
माझ्या हातून शिवाऱ्या
आवर्जून संपर्क साधारण
खात सामील होणारेचे
नाहीत काही झालेते
नोकरी अभावी हतात
बस्तान बसलेले नाही
, त्याची नातवाईडकी
याची बेकार टोचणी
असते आणि त्याला
त्याला काय उपयोगी
काय देऊ शकलो ?
आपण जबाबदार विचार
बेकार सल शिक्षकाला
झालेला विद्यार्थी प्रत्येक
त्यापेक्षा जास्त दुष्कृती
आपल्या कॉलेजचा

हाते . काळोज फाटा
आठवत राहतो :
पूर्वक आपण काही
. आपल्यावर पूर्ण
तयार करत असलेल
करण्याची धमक
आव्हाने पेलण्याचं
भारलेल्या वातावर
दुनियादारी चालू
तेंब्बा तो असाच क
लाजत अर्थिक म
विचारपूस करता भय
आपले मन आपल्य
शाखेला शिकवतो
व्यवहारच्या जगात न
याच्या अभ्यासाने
व्यवहारी जगात भ

असा पूरक अभ्यासक्रमच नाही. आता आताशी
गुगलचा उपयोग, कम्प्युटर ओळख, भाषांतर
आम्ही शिकवू लागलोय (आम्ही जे शिकवतो
ते आठवींतल्या पोराला माहित आहे, अभ्यास
मंडळावरच्या माननीय सदस्यांना मात्र वाटते
एस्प्रावाय टिवायच्या पोराना हे माहित नसेल
शिकवायला हवे. असो) मुद्रित माध्यमांसाठी
लेखन वगैरे जरा बन्यापैकी थोडा भाग आहे.
जगायला बळ देणारी दणदणीत आत्मचरित्रे
नाहीत, कारंबन्या नाहीत, मनाची उत्तम मशागत
होईल असे ललित नाही. एकजात भिकारचोट
मामला. कुठेरी नावाला एखादे पुस्तक चांगले
लावलेले असते. बाकी जोड्याने हाणावे असला
प्रकार. आपण अवांतर वाचनावर वळवतो पण
सगळीच पोरे अवांतर वाचन करणारी नसतात.
कामधंदा करून शिकणारा एक मोठा विद्यार्थी
वर्ग असतो. शिक्षण झाले की हे काम सोडून
चांगले काम मिळेल असे स्वप्न बाळगून तो
शिकत राहतो आणि बाहेर पडल्यावर आ? अरे
हे काय? असे स्वतःला विचारत जुनेच काम
कंटिनिव करतो. किंवा शिकलो असल्याची
लाज त्याला ते काम करू देत नाही. एकूण
वाईट परिस्थिती.

या पोराना आता आरक्षण पाहिजे. मलाही वाटते पाहिजेच पण आरक्षणाने काय होईल? हा प्रश्न मागील वीस पंचवीस वर्षाचा काळ आणि आरक्षण असलेल्या आमचा प्रवास पाहता पडतो. माझ्या दहावीच्या बँचला आम्ही चाळीसेक पेरे होतो. झोपडपटूटीत राहत असल्याने आणि मनपाच्या शाळेत शिकत असल्याने शिकणारा सगळा वर्ग दरिद्री आणि खालच्या जातीतूनच आलेला कोणतरी चुकून मराठा तेली एखादा लिंगायत. मध्यंतरी आमच्यातल्या दोनतीन हैसी मित्रांनी दहावी एफ १९९३ नावाचा व्हाटसगुप चालू केला. आम्ही पंचवीसेक लोक जमलो नंतर काही अऱ्ड होत गेले रिमूळ्ह होत गेले. तिथे मला आलेला अनुभव. त्या ग्रुपमध्ये सगळेच सात नंतर पंगा झालेले असायचे जे तुरळक पंगा नसायचे ते शांत असायचे. सुरुवातीला पुन्हा नव्याने नव्या

मराठा आरक्षण

विरोध ते पाठिंबा

ओळखी झालेल्या, दिवाळी होळी संक्रांत
जयंती मयंती शुभेच्छा चालू होते नंतर कोण काय
काय करतो हे कळल्यावर आणि आम्ही दोन
लोक एक प्राध्यापक
आणि टप्प्या पोलिम
III. सतीष बापांने

शाहरुखला वाढदिवस
कॅलिङ्गपुला फार वेग
झोपडपटीतले आणि

ताजे नूसता पात्रास
हवालादार आहे हे
कल्यावर सगळ्याच ग्रुप मेंबरांनी आम्हा
दोघांना उसेने पैसे मागण्याचा नुसता सपाटा
चालू केला. आम्ही तो ग्रुपच सोडला. मग
आम्हाला शिव्या. आरक्षणाचा कुठला लाभ
त्या गरीब मित्रांच्या वाढ्याला आला? हे मला
लक्षात आले नाही. आम्ही शाळेत असताना
हवा हवा ये हवा खुशबू लुटा दे गाणे फेमस होते.
कॉलेजमध्ये जाणारा वस्तीतला दादा (दादा
सगळ्यांचा मोठा भाऊ या अर्थाने) भांग पाडत
पाडत हे गाणे महणायचा, लग्नात या गाण्यावर
सॉलिड नाचायचा, त्याच्या परीक्षेचे नाचकाम
झाले तो बी प्लस मिळवून आज एका हॉटेलात
तंदूर रोटी आणि परोठे बनवतो आणि आज
त्याचा अकराविचा पोरगा जवानचा गेटप करून

मराठा आरक्षण

विरोध ते पाठिंबा

ओळखी झालेल्या, दिवाळी होवी संक्रांत जयंती मर्यांती शुभेच्छा चालू होते नंतर कोण काय काय करतो हे कल्यावर आणि आम्ही दोन लोक एक प्राध्यापक आणि दूसरा पोलिस हवालादार आहे हे कल्यावर सगळ्याच ग्रुप मेंबरांनी आम्हा दोघांना उसने पैसे मागण्याचा नुसता सपाटा चालू केला. आम्ही तो ग्रुपच सोडला. मग आम्हाला शिव्या. आरक्षणाचा कुठला लाभ त्या गरीब मित्रांच्या वाट्याला आला ? हे मला लक्षात आले नाही. आम्ही शाळेत असताना हवा हवा ये हवा खुशबूलुटा दे गाणे फेमस होते. कॉलेजमध्ये जाणारा वस्तीतला दादा (दादा सगळ्यांचा मोठा भाऊ या अर्थाने) भांग पाडत पाडत हे गाणे म्हणाव्याचा, लग्नात या गाण्यावर सॉलिड नाचायचा, त्याच्या परीक्षेचे नाचकाम झाले तो बी प्लस मिळवून आज एका हाटेलात तंदर रोटी आणि परोटे बनवतो आणि आज त्याचा अकराविचा पोरगा जवानचा गेटप करून शाहरुखला वाढदिवसाच्या शुभेच्छा देतो. पुन्हा कॉलेजगुपला फार वेगळे चिऱ नाही. कॉलेजही झोपडपटीतले आणि आम्ही शिकणारेही झोपड पट्टीतले च, सेटल लोकांची संख्या दोनवरून दहावर,

 प्रा . सतीश वाघमारे

त्या काठापर्यंत आणि त्या काठापासून या काठापर्यंत पोहून दाखवले व स्वतःची गटार काढणारा पाळी बिगारी अशी अपांइटमेंट करून घेतली. ना शिक्षण गरजेला लागले ना जातीचे आरक्षण. आजही गटार काढणारे संडास साफ करणो यांना आरक्षण जात वरै काही लागू नाही. इतक्या वर्षात कॉग्रेसने आरक्षणाचा बॅकलॉग कधी भरला नाही. आता तर बीजेपीने सगळेच खाजगीकरण करत आरक्षण पूर्ण मिटवून टाकायचा यशस्वी प्रयोग चालू केलेला आहे. थोडक्यात आरक्षणाच्या आधारावर नोक्या मि ळवून यशस्वी झालेल्या गुणवंतांची संख्या फार म्हणजे फार कमी आहे. एकच एस सीची पोस्ट नो सुटेबल कॅंडीडेट या शेत्याने चार वर्षे रिक्त ठेवत नंतर ओपनला करून मागासवर्गीय आरक्षण गिळकूत केले गेलेले आहे. दोन हजार तीन चारला मुलाखतीला गेल्यानंतर एका जागेसाठी दीडशे लोक असायचे तेव्हा ती गर्दी पाहून, तिथल्या लोकांची मानसिकता पाहून निराश होऊन निव्वळ दारू पिऊन बिना इंटरहीवचे कित्येकदा माधारी यावे लागलेले आहे. आरक्षण मिळाले तरी नोक्यांचे काय ? हा प्रश्न आहे एवढ्या भ्यानाक लोकसंख्येला सरकारी नोक्या पुरेशा प्रमाणात आहेत का ? हे सरकार त्या जागा भरणार का ? यासाठी साइड बाय साइड मोठे आंदोलन असले पाहिजे. हे नोक्यांचे झाले, शिक्षण घेत असताना फी मध्ये सवलत आणि तिथे आरक्षण तर तो प्रश्न फार सोपा आहे, फक्त मराठा समाजाला पटला पाहिजे. महाराष्ट्रातल्या सगळ्या शिक्षण संस्थांची यादी करा, पतंगराव कदम, डी वाय पाटील, विखे पाटील, विद्या प्रतिष्ठान, रथत शिक्षण संस्था, जनता शिक्षण संस्था, पुणे जिल्हा शिक्षण मंडळ, अहमदनगर जिल्हा मराठा विद्या प्रसारक समा, जळगाव मराठा मित्र मंडळ, झाडबुके कॉलेज, जगादाळे कॉलेज, बळवंतराव नाईक कॉलेज, वरै वरै मराठा समाजाच्या असणाऱ्या शिक्षण संस्थांची नावे मी रात्रभर तिलू शकतो. मुद्दा तो नाही. करा याद्या. आणि ॲडमिशन काळात या प्रत्येक शिक्षणसंस्थेसमोर पाच पत्रास जरांगे किमान पाच पाच हजार लोक घेऊन धरणे धरून बसले पाहिजेत, मराठा समाजाच्या पोरांना नाममारा फी मध्ये प्रवेश मिळालाच पाहिजे म्हणून. तुम्ही जात पाहून निवडून आणलेल्या लोकांच्या आहेत ना या संस्था ? त्यांनी ऐकलेच पाहिजे तुमचे. पत्रास टक्के खुल्या जागेत फक्त मराठा असे धोरण यांनी कंपलसरी राबवावे. नोकी लागेल तेव्हा लागेल शिक्षणाचा प्रश्न तर सुटेल ? इथे मागासवर्गीय तुमची काय मदत करणार ? त्यांच्या किती शिक्षणसंस्था आहेत ? त्यांना घोडचाच्या शर्यतीत गाढव वरै बोलून काही उपयोग नाही. वर उल्लेख केलेल्या संस्था चालक मालक लोकांनी आपापत्या शिक्षण संस्थेत मराठा विद्यार्थ्यांना कमी किमतीत वा अगदी मोफत शिक्षण द्यायला पाहिजे. अशी मागणी मोर्चेंक्यांनी वरच्या लोकांकडे करायला काय हक्कत आहे ? आम दार, खासदार असलेल्या आजी माजी मराठा शिक्षण सप्राट नेत्यांचीच आहेत महाराष्ट्रात बेसुमार कलेजे. भरमसाठ जमिनी तुमच्याच, भरमसाठ कॉलेजेस तुमच्याच नेत्यांची ! आणि तरीही फिस अभावी आत्महत्या करतात तुमचीच पोरे. यात आरक्षण कुठे आडवे येते का ?

